

ringsforeningens og Den Sociale Ankestyrelses virksomhed, i et mindre omfang på sygehuskommunerne, bl.a. i forbindelse med disses vejledning om ordningen og oplysning af sagerne, og endelig i et vist omfang på Indenrigsministeriet.

Forsikringsselskabernes omkostninger knytter sig dels til den almindelige administration af forsikringsvirksomhed, dels til patientforsikringsforeningens virksomhed og dels til dækning af udgifter ved Den Sociale Ankestyrelse. Omkostningerne til den almindelige administration af forsikringsvirksomheden er det ikke muligt at skønne over, mens omkostningerne, som er forbundet med foreningens virksomhed, skønnes at beløbe sig til 5-8 mill. kr. pr. år (jf. *rap.* s. 137).

Den Sociale Ankestyrelses merudgifter i forbindelse med administration af loven vil være afhængig af ankesageres antal og art. Det er ikke muligt at skønne over antal ankesager. Erfaringerne fra den lignende svenske ordning viser dog, at der kun ankes ca. 3 pct. af de forelagte sager. Der vil i betydeligt omfang være behov for at inddrage (sundheds-) faglig ekspertise i forbindelse med ankestyrelsens forberedelse af sagerne.

Det vil blive nærmere aftalt mellem de involverede ministerier (Indenrigsministeriet, Socialministeriet, Administrationsdepartementet m.fl.), hvorledes administrationen af ordningen nærmere skal tilrettelægges, herunder hvilke administrative foranstaltninger, der skal træffes for at opnå den bedst mulige udnyttelse af ressourcerne.

Den Sociale Ankestyrelses merudgifter til administration af loven dækkes af patientforsikringsforeningen m.fl. (§ 12, stk. 3) og beregnes på grundlag af det faktiske sagsantal efter hovedretningslinierne i Budgetvejledningens regler om indtægtsdækket virksomhed. Disse retningslinier anvendes allerede ved ankestyrelsens behandling af arbejdsskadesager.

Der kan udover ovennævnte forventes et behov for yderligere personale til Sikringsstyrelsen i det omfang, styrelsen vil komme til at afgive udtalelser vedrørende mængder og erhvervsevnetabsprocenter, jf. bemærkningerne til § 13. Omfanget af Sikringsstyrelsens arbejde hermed kan ikke opgøres nøjagtigt ud fra de foreliggende oplysninger om det forventede sagsantal, men Sikringsstyrelsen forventer, at styrelsens merarbejde over en periode vil blive af samme størrelsesorden som i forbindelse med gennemførelse af loven om erstatningsansvar. Merarbejdet forventes efter nogle år at svare til 5 årsværk, eller ca. 1,1 mill. kr. i lønudgifter og 170.000 kr. i øvrige driftsudgifter. Sikringsstyrelsens udgifter ved afgivelse af erklæringerne vil

blive afholdt af forsikringsselskaberne efter de almindelige regler herom i arbejdsskade-forsikringslovens § 62, stk. 2.

Det er ikke muligt at skønne over amtskommunernes udgifter til vejledning og oplysning af sagerne, men de vurderes dog af mindre størrelse, idet opgaven bl.a. vil indgå i den almindelige forpligtelse til at vejlede patienter om deres rettigheder m.v.

Herudover vil Industriministeriet få mindre meropgaver i forbindelse med Forsikringstilsynets almindelige tilsyn med de forsikringsselskaber, der godkendes til forsikringsvirksomhed på området.

Indenrigsministeriets administrative omkostninger knytter sig til den overordnede administration af ordningen, herunder bl.a. udstedelser af bekendtgørelser m.v. efter loven, samt den løbende kontrol af ordningen, og anslås at beløbe sig til 2 årsværk for akademiske sagsbehandlere samt 0,5 årsværk for HK svarende til ialt 590.000 kr. og øvrige driftsudgifter på 200.000 kr. (forventet 1987 pris- og lønniveau) i 1988 og fremover.

Endelig vil der i forsikringens første år, 1988, skulle iværksættes en offentlig information om ordningen, der for statens vedkommende anslås til 500.000 kr.

Der vil iøvrigt senest 5 år efter patientforsikringsordningens indførelse blive foretaget en samlet vurdering af ordningens tilrettelæggelse.

9.3. Udgifterne til erstatningsudbetalingerne har ikke nærmere kunnet opgøres. Det skønnes, at der efter en årrække, når antallet af erstatningsberettigede skader har stabiliseret sig, vil skulle ydes erstatning til ca. 2.000 personer årligt. På grundlag af skadestrukturen under den svenske ordning, kan erstatningsudgifterne skønsmæssigt anslås til ca. 75 mill. kr. årligt for hele landet. Herved er ikke medregnet anvendelsen af en undergrænse for udbetaling af erstatninger, jf. lovforslagets § 5, stk. 2, 2. pkt. Det helt overvejende beløb forventes udbetalt til personer, som er skadet på sygehus.

Det skønnes, at statens udgifter til erstatning vedrørende Rigshospitalet heraf vil udgøre ca. 7 mill. kr. årligt.

9.4. De direkte merudgifter ved lovforslaget vil for størstedelens vedkommende blive pålagt sygehuskommunerne enten som selvforsikrende eller gennem betaling af forsikringspræmie, der dækker forsikringsselskabernes administration og erstatningsudbetalinger. Herudover vil privatpraktiserende medicinalpersoner få øgede præmieudgifter, som dog skønnes af relativt mindre størrelse end sygehuskommunernes udgifter, bl.a. fordi denne gruppe generelt set ikke varetager sådanne kompli-